

2024/1799

10.7.2024

DIRECTIVA (UE) 2024/1799 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 iunie 2024

privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ urmărește obiectivul de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, precum și creșterea circularității în economie. În contextul tranziției verzi, prezenta directivă urmărește obiectivul de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, promovând în același timp un consum mai durabil, completând astfel obiectivul urmărit de Directiva (UE) 2019/771.
- (2) Pentru atingerea obiectivelor menționate și, în special, pentru a facilita prestarea transfrontalieră de servicii și concurența între reparatorii de bunuri achiziționate de consumatori pe piața internă, este necesar să se stabilească norme uniforme care să promoveze repararea bunurilor achiziționate de consumatori, atât în cadrul răspunderii vânzătorului stabilite prin Directiva (UE) 2019/771, cât și în afara acesteia. Statele membre au instituit deja sau intenționează să instituie norme care să promoveze repararea și reutilizarea bunurilor achiziționate de consumatori în afara răspunderii vânzătorului stabilită prin Directiva (UE) 2019/771. Normele naționale obligatorii diferite în acest domeniu constituie obstacole reale sau potențiale în calea funcționării pieței interne, afectând în mod negativ tranzacțiile transfrontaliere ale operatorilor economici care acționează pe această piață. Operatorii respectivi ar putea să fie nevoiți să își adapteze serviciile pentru a se conforma diferitelor norme naționale obligatorii și să se confrunte cu costuri ale tranzacțiilor suplimentare pentru obținerea consultanței juridice necesare cu privire la cerințele prevăzute de legislația statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită, care se aplică în temeiul Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, precum și să își adapteze în consecință contractele pentru prestarea de servicii de reparare. Acest lucru va afecta, în special, întreprinderile mici și mijlocii, care sunt majoritare în sectorul reparațiilor. Fragmentarea juridică ar putea afecta, de asemenea, în mod negativ încrederea consumatorilor în serviciile de reparare transfrontaliere, din cauza incertitudinilor în ceea ce privește factorii care sunt importanți pentru decizia de a repara bunurile.
- (3) Pentru a reduce numărul cazurilor de eliminare prematură a bunurilor viabile achiziționate de consumatori și pentru a-i încuraja pe aceștia să își utilizeze bunurile mai mult timp, este necesar să se consolideze dispozițiile referitoare la repararea bunurilor, permițându-le consumatorilor să încerce să obțină repararea, la prețuri accesibile, de către furnizorul de servicii de reparații pe care îl aleg. Repararea ar trebui să conducă la un consum durabil, întrucât ar putea genera mai puține deșeuri cauzate de bunurile eliminate, o cerere mai mică de resurse, inclusiv de energie,

⁽¹⁾ JO C 293, 18.8.2023, p. 77.

⁽²⁾ JO C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj>.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2024.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

necesare în procesul de fabricație și de vânzare a bunurilor noi care înlocuiesc bunurile defecte, precum și mai puține emisii de gaze cu efect de seră. Prezenta directivă promovează consumul durabil în vederea obținerii de beneficii pentru mediu, prin promovarea unui ciclu de viață al bunurilor care include reutilizarea, repararea și recondiționarea, aducând totodată beneficii consumatorilor prin evitarea costurilor asociate noilor achiziții pe termen scurt.

- (4) În cadrul comportamentului consumatorilor se regăsește o mare varietate de aspecte. Atunci când consumatorul alege între reparare și achiziționarea unui bun nou, un rol esențial îl au criteriile de luare a deciziei precum caracterul convenabil din punct de vedere economic, durabilitatea, disponibilitatea și proximitatea unui serviciu de reparare, precum și timpul necesar pentru reparare. Diverse obstacole ar putea să îi împiedice pe consumatori să opteze pentru reparare. Prezenta directivă urmărește să remedieze unele dintre aceste obstacole.
- (5) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ stabilește, în special, cerințe privind oferta care urmăresc obiectivul unei proiectări mai durabile a produselor în faza de producție. Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾ stabilește cerințe privind cererea care asigură o mai bună informare cu privire la durabilitatea și potențialul de reparare al bunurilor la punctul de vânzare, ceea ce ar trebui să le permită consumatorilor să ia decizii de cumpărare durabile în cunoștință de cauză. Prezenta directivă urmărește să completeze respectivele cerințe privind oferta și cererea, prin promovarea reparării și a reutilizării în etapa postvânzare în afara răspunderii vânzătorului. În plus, Directiva (UE) 2019/771 ar trebui să fie modificată pentru a promova repararea în cadrul răspunderii vânzătorului. Prin urmare, prezenta directivă urmărește, în contextul Pactului verde european, obiectivele de promovare a unui consum mai durabil, a unei economii circulare și a tranziției verzi.
- (6) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze libertatea statelor membre de a reglementa alte aspecte ale contractelor pentru prestarea de servicii de reparare decât cele armonizate de dreptul Uniunii. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze nici libertatea statelor membre de a reglementa aspecte generale de drept al contractelor, precum normele privind încheierea, validitatea, nulitatea sau efectele contractelor, inclusiv consecințele încetării unui contract, în măsura în care nu sunt reglementate în prezenta directivă, sau dreptul la despăgubiri. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, în special în cazul unei rechemări din motive de siguranță a produsului.
- (7) Statele membre ar trebui să aibă în continuare, atunci când acest lucru este compatibil cu obligațiile prevăzute în prezenta directivă și în alte acte legislative ale Uniunii aplicabile, libertatea de a menține sau de a introduce dispoziții privind alte aspecte ale promovării reparării bunurilor care ar putea completa normele prevăzute în prezenta directivă, de exemplu în ceea ce privește garanțiile comerciale, existența centrelor în care se prestează servicii de reparare sau stimulentele financiare pentru reparare.
- (8) Pentru a exploata pe deplin avantajele prezentei directive, aceasta ar trebui să se aplice tuturor bunurilor. Cu toate acestea, dispozițiile privind obligațiile de reparare și informare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, ar trebui să se aplice numai bunurilor pentru care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii.
- (9) Cerințele privind potențialul de reparare ar trebui să cuprindă toate cerințele prevăzute în actele juridice ale Uniunii care garantează că bunurile pot fi reparate, inclusiv, dar fără a se limita la cerințele prevăzute de cadrul privind proiectarea ecologică menționat în Regulamentul (UE) 2024/1781, pentru a acoperi o gamă largă de bunuri, precum și evoluțiile viitoare din orice alt domeniu al dreptului Uniunii.
- (10) Reparatorii trebuie să le ofere consumatorilor informații esențiale cu privire la serviciile lor de reparare. Pentru a facilita posibilitatea consumatorului de a alege liber un reparator pentru repararea bunurilor și pentru a ușura identificarea și alegerea serviciilor de reparare adecvate, reparatorii ar trebui să poată utiliza în mod voluntar formularul european standardizat de informații privind repararea prevăzut în anexa I la prezenta directivă. Formularul european de informații privind repararea ar trebui să includă parametrii esențiali care influențează

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare (JO L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1).

deciziile consumatorilor privind repararea, cum ar fi natura defectului, prețul și termenul în care reparatorul se angajează să finalizeze repararea. În cazul în care reparatorul oferă servicii suplimentare precum transportul, ar trebui indicate costurile individuale ale serviciilor respective. Informațiile din formularul european de informații privind repararea ar trebui furnizate consumatorilor într-un mod clar și ușor de înțeles și în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute de Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁹⁾. Formularul european de informații privind repararea ar putea să le permită consumatorilor să evalueze și să compare cu ușurință serviciile de reparare, inclusiv ofertele de reparare alternative, și ar putea facilita furnizarea de informații privind serviciile de reparare, în special pentru microîntreprinderi și pentru întreprinderile mici și mijlocii. Reparatarii ar beneficia de mai multă securitate juridică întrucât, ca urmare a faptului că au utilizat și au completat corect formularul european de informații privind repararea, s-ar considera că și-au îndeplinit obligațiile legale, în special în ceea ce privește furnizarea anumitor informații precontractuale în temeiul Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁰⁾. Prezentarea standardizată a informațiilor esențiale prin intermediul formularului european de informații privind repararea ar spori claritatea și transparența, contribuind la creșterea încrederii consumatorilor în serviciile de reparare.

- (11) În cazul în care furnizează formularul european de informații privind repararea, reparatorul ar trebui să facă acest lucru într-un termen rezonabil, care ar trebui să corespundă celei mai scurte perioade posibile cuprinse între momentul solicitării și momentul în care consumatorul își asumă obligații în temeiul unui contract de prestare de servicii de reparare. În cazul în care nu este furnizat un formular european de informații privind repararea, un consumator ar trebui, de asemenea, să poată încheia un contract de prestare de servicii de reparare cu un reparator pe baza informațiilor precontractuale furnizate prin alte mijloace în conformitate cu Directiva 2011/83/UE.
- (12) Formularul european de informații privind repararea ar trebui să fie furnizat cu titlu gratuit. Cu toate acestea, există situații în care un reparator trebuie să efectueze un serviciu de diagnosticare, și anume să inspecteze bunurile pentru a identifica natura defectului sau tipul de reparație. În astfel de cazuri, reparatorul ar trebui să îi poată solicita consumatorului să plătească costurile necesare pe care le suportă, inclusiv costurile aferente manoperei sau costurile de transport. În conformitate cu informațiile precontractuale și cu alte cerințe prevăzute în Directiva 2011/83/UE, reparatorul ar trebui să informeze consumatorul cu privire la aceste costuri înainte ca acesta să solicite serviciul de diagnosticare și înainte de furnizarea formularului european de informații privind repararea. Consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea să nu solicite serviciul de diagnosticare în cazul în care consideră că costurile pentru obținerea acestui serviciu sunt prea mari. În cazul în care consumatorul alege ca bunul să fie reparat, reparatorul ar trebui să poată deduce aceste costuri din prețul reparației. Acest lucru nu aduce atingere normelor statelor membre privind deducerea obligatorie a acestor costuri. Deducerea ar putea fi comunicată prin intermediul formularului european de informații privind repararea.
- (13) Reparatarii ar trebui să nu modifice condițiile de reparare pe care le furnizează în formularul european de informații privind repararea, inclusiv prețul reparației, pentru o perioadă de minimum 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, reparatorul și consumatorul ar trebui să poată stabili de comun acord o perioadă mai lungă. Prin aceasta s-ar asigura faptul că li se acordă consumatorilor timp suficient pentru a compara diferitele oferte de reparare. În cazul în care se încheie un contract de prestare de servicii de reparare pe baza formularului european de informații privind repararea, informațiile privind condițiile de reparare și prețul conținute în acest formular ar trebui să facă parte integrantă din contractul de prestare de servicii de reparare, definind astfel obligațiile reparatorului în temeiul contractului respectiv. Nerespectarea acestor obligații contractuale este reglementată de dreptul intern aplicabil.
- (14) În cazul în care un reparator decide să furnizeze formularul european de informații privind repararea și consumatorul acceptă condițiile prevăzute în acesta, reparatorul ar trebui să aibă obligația de a efectua reparația. Statele membre ar trebui să prevadă măsuri reparatorii proporționale și eficiente pentru consumatori în cazul în care reparatorul nu prestează serviciul de reparare după ce consumatorul a acceptat formularul european de informații privind repararea. Aceste măsuri reparatorii ar putea include o rambursare a costurilor plătite pentru serviciul de diagnosticare.
- (15) Directiva (UE) 2019/771 prevede obligația vânzătorilor de a repara bunurile în cazul unei neconformități care exista la momentul livrării bunurilor și care este constatată în cursul perioadei de răspundere contractuală. În cazul în care respectiva obligație nu se aplică, un număr mare de bunuri defecte, dar viabile, sunt scoase din uz prematur. Pentru a-i încuraja pe consumatori să recurgă la repararea bunurilor în astfel de situații, prezenta directivă ar trebui să

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

prevadă obligația producătorilor de a repara, la cererea consumatorului, bunurile cărora li se aplică cerințele privind potențialul de reparare impuse de actele juridice ale Uniunii, întrucât aceștia sunt vizați de respectivele cerințe privind potențialul de reparare. Această obligație ar trebui să se aplice producătorilor stabiliți atât în interiorul, cât și în afara Uniunii în ceea ce privește bunurile introduse pe piața Uniunii. În plus, prezenta directivă nu ar trebui să pună în discuție libertatea economică a producătorilor de a alege să înceteze fabricarea unui bun, fără a aduce atingere, după caz, obligației de a furniza piese de schimb și instrumente în temeiul dreptului Uniunii.

- (16) Întrucât obligația de reparare impusă producătorilor în temeiul prezentei directive se referă la defecte care nu sunt cauzate de neconformitatea bunurilor cu termenii unui contract de vânzare, producătorii ar trebui să aibă posibilitatea de a oferi servicii de reparare în schimbul unui preț plătit de consumator sau cu titlu gratuit. Perceperea unui preț ar trebui să îi încurajeze pe producători să dezvolte modele de afaceri durabile, care să includă furnizarea de servicii de reparare. Un astfel de preț ar putea lua în considerare, de exemplu, costurile aferente manoperei, costurile pieselor de schimb, costurile de exploatare a instalației de reparații și o marjă uzuală. Prețul ar trebui să fie rezonabil, ceea ce înseamnă că ar trebui să fie stabilit astfel încât consumatorii să nu fie descurajați în mod intenționat să beneficieze de obligația de reparare a producătorilor. Prețul și condițiile reparației ar trebui să fie convenite într-un contract încheiat între consumator și producător, iar consumatorul ar trebui să aibă libertatea de a decide dacă prețul și condițiile respective sunt acceptabile. Necesitatea unui astfel de contract și presiunea concurențială exercitată de alți reparatori ar trebui să îi încurajeze pe producătorii care sunt obligați să efectueze reparații să mențină prețul la un nivel acceptabil pentru consumator. Obligația de reparare ar putea fi executată și cu titlu gratuit în cazul în care defectul este acoperit de o garanție comercială, de exemplu, în ceea ce privește durabilitatea garantată a bunurilor. Pentru a stimula consumatorii să recurgă la repararea bunurilor lor în afara garanției legale, un producător ar trebui să fie în măsură să ofere cu titlu de împrumut un bun comparabil pe durata reparației, bun care urmează să fie returnat după ce consumatorul primește bunul reparat.
- (17) Ar fi oportun ca reparația să fie efectuată cât mai aproape posibil de consumator, pentru a se evita costurile de transport și emisiile inutile. Producătorii și, după caz, reprezentanții autorizați, importatorii și distribuitorii ar trebui să poată să își îndeplinească obligația de reparare prin subcontractarea reparației, de exemplu în cazul în care nu dispun de infrastructura de reparare sau în cazul în care reparația poate fi efectuată de un reparator situat mai aproape de consumator. Ar trebui însă să fie menținută răspunderea acestora în ceea ce privește obligația de reparare.
- (18) Potrivit cerințelor prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1781 sau măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹¹⁾, producătorii trebuie să ofere acces la piese de schimb, informații privind repararea și întreținerea sau la orice instrumente software, firmware sau mijloace auxiliare similare legate de reparații. Aceste cerințe asigură fezabilitatea tehnică a reparației, nu numai de către producător, ci și de către alți reparatori. În consecință, reparatorii și, după caz, consumatorii vor avea acces la piese de schimb și la informații și instrumente legate de reparare în conformitate cu actele juridice ale Uniunii, iar consumatorii vor avea posibilitatea de a alege din rândul unui număr mai mare de reparatori sau, după caz, vor avea posibilitatea de a realiza ei înșiși reparația. Piese de schimb ar trebui să fie puse la dispoziție cel puțin pentru perioada prevăzută în actele juridice ale Uniunii. Producătorii care pun la dispoziție piese de schimb și instrumente pentru bunurile la care se referă actele juridice enumerate în anexa II la prezenta directivă, fie ca urmare a unor obligații legale corespunzătoare prevăzute de dreptul Uniunii, fie în mod voluntar, ar trebui să perceapă un preț rezonabil care să nu descurajeze accesul la aceste piese de schimb și unelte, împiedicând astfel repararea. Pentru a completa aceste măsuri, producătorii nu ar trebui să utilizeze nicio clauză contractuală și nicio tehnică legată de hardware sau de software care să împiedice repararea bunurilor în privința cărora există cerințe privind potențialul de reparare prevăzute în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II la prezenta directivă, cu excepția cazului în care acestea sunt justificate de factori legitimi și obiectivi, inclusiv pentru a preveni sau a restricționa utilizarea neautorizată a operelor și a altor obiecte protejate prin drepturi de proprietate intelectuală în temeiul actelor juridice naționale și ale Uniunii, în special Directivele 2001/29/CE⁽¹²⁾, 2004/48/CE⁽¹³⁾ și (UE) 2019/790⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. În consecință, acest lucru ar trebui să încurajeze concurența și să le aducă beneficii consumatorilor, asigurând servicii mai bune și prețuri mai mici pentru reparații.

⁽¹¹⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

⁽¹²⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

⁽¹³⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽¹⁴⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).

- (19) Practicile comercianților care îi determină pe consumatori să creadă că bunurile lor nu pot fi reparate din cauza unor reparații sau inspecții anterioare efectuate de un reparator independent, de un reparator care nu este profesionist sau de utilizatori finali, precum și afirmațiile false potrivit cărora o astfel de reparație sau inspecție generează riscuri legate de siguranță, inducând astfel consumatorii în eroare, ar putea constitui, după caz, practici comerciale neloiale în sensul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁵⁾.
- (20) Obligația de reparare ar trebui să se aplice și în cazurile în care producătorul este stabilit în afara Uniunii. Pentru a le permite consumatorilor să apeleze la un operator economic stabilit în Uniune pentru a îndeplini această obligație, prezenta directivă prevede o serie de operatori economici alternativi care trebuie să îndeplinească în astfel de cazuri obligația de reparare care îi revine producătorului. Acest lucru ar trebui să le permită producătorilor situați în afara Uniunii să își organizeze și să își îndeplinească obligația de reparare în cadrul Uniunii.
- (21) Pentru a evita împovărarea excesivă a producătorilor și pentru a se asigura că aceștia sunt în măsură să își îndeplinească obligația de reparare, această obligație ar trebui să se limiteze la bunurile pentru care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii și să existe numai în măsura în care respectivele cerințe sunt aplicabile. Cerințele privind potențialul de reparare nu îi obligă pe producători să repare bunurile defecte, ci asigură faptul că bunurile pot fi reparate. Exemple de acte juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind potențialul de reparare sunt actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1781 sau măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, care creează un cadru pentru îmbunătățirea durabilității produselor din punctul de vedere al mediului, sau alte acte juridice ale Uniunii relevante, cum ar fi Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁶⁾. Această limitare a obligației de reparare ar trebui să asigure faptul că numai bunurile care au fost concepute pentru a putea fi reparate fac obiectul unei astfel de obligații. Cerințele relevante privind potențialul de reparare includ cerințele de proiectare care sporesc capacitatea de dezasamblare a bunurilor și punerea la dispoziție pentru o perioadă minimă a unei serii de piese de schimb. Obligația de reparare ar trebui să corespundă domeniului de aplicare al cerințelor privind potențialul de reparare; de exemplu, cerințele în materie de proiectare ecologică s-ar putea aplica numai anumitor componente ale bunurilor sau s-ar putea stabili o anumită perioadă de timp în care piesele de schimb să fie puse la dispoziție. Obligația de reparare în temeiul prezentei directive, care îi permite consumatorului să solicite repararea direct de la producător în etapa postvânzare, ar trebui să completeze cerințele privind potențialul de reparare legate de ofertă prevăzute, de exemplu, în Regulamentul (UE) 2024/1781, încurajând cererea de reparare a consumatorilor.
- (22) Pentru a asigura securitatea juridică, prezenta directivă ar trebui să enumere în anexa II actele juridice ale Uniunii care conțin cerințe privind potențialul de reparare pentru categoriile relevante de bunuri. Pentru a asigura conformitatea cu viitoarele evoluții în materie de reglementare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește adăugarea unor acte juridice ale Uniunii în anexa II la prezenta directivă, atunci când se adoptă noi cerințe privind potențialul de reparare. Comisia ar trebui să adauge respectivele acte juridice cât mai curând posibil și în termen de cel mult 12 luni de la publicarea lor. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁷⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (23) Deși prezenta directivă impune producătorului obligația de a efectua reparații, aceasta facilitează, de asemenea, consumatorului posibilitatea de a alege serviciile de reparare oferite de alți reparatori. Această alegere va fi facilitată de formularul european de informații privind repararea furnizat în mod voluntar nu numai de producător, ci și de reparatori precum vânzătorul sau de reparatori independenți, precum și de posibilitatea de a efectua căutări prin intermediul unei platforme online de reparații. Întrucât consumatorii ar trebui să plătească pentru reparație, este probabil că aceștia vor compara opțiunile de reparare pentru a alege cele mai adecvate servicii de reparare pentru

⁽¹⁵⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).

⁽¹⁷⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

nevoile lor. Astfel, este probabil ca aceștia să se adreseze reparatorilor independenți din proximitatea lor sau vânzătorului înainte de a se adresa producătorilor care, de exemplu, ar putea fi situați la o distanță mai mare și în cazul cărora prețurile ar putea fi mai mari din cauza costurilor de transport.

- (24) În conformitate cu Directiva (UE) 2019/771, un producător ar trebui să fie scutit de obligația de reparare în cazul în care repararea este imposibilă din punct de vedere faptic sau juridic. Prin urmare, producătorul nu ar trebui să poată refuza repararea din motive pur economice, cum ar fi costul pieselor de schimb, sau exclusiv pentru motivul că o reparație anterioară a fost efectuată de alți reparatori sau, după caz, de consumator. Legislația națională de transpunere a Directivei (UE) 2019/771 sau a directivei anterioare, Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾, utilizează deja criteriul imposibilității reparării, iar instanțele naționale îl aplică.
- (25) Pentru a crește gradul de sensibilizare a consumatorilor cu privire la disponibilitatea reparării și a spori, astfel, probabilitatea acesteia, producătorii sau, după caz, reprezentanții autorizați, importatorii sau distribuitorii ar trebui să informeze consumatorii prin punerea la dispoziție de informații cu privire la obligația lor de reparare și la serviciile lor de reparare. Informațiile ar trebui să fie disponibile cel puțin pe întreaga durată a obligației de reparare, care ar putea fi înțeleasă ca începând din momentul introducerii pe piață și încheindu-se la expirarea cerințelor privind potențialul de reparare. Informațiile ar trebui să menționeze bunurile care fac obiectul acestei obligații, împreună cu o explicație a faptului că se asigură repararea bunurilor respective și a măsurii în care are loc aceasta, de exemplu prin intermediul subcontractanților. Aceste informații ar trebui să fie ușor accesibile consumatorului și să fie furnizate într-un mod clar și ușor de înțeles, fără a fi nevoie ca acesta să le solicite, și în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute de Directiva (UE) 2019/882. Producătorul ar trebui să fie liber să stabilească mijloacele prin care îl informează pe consumator, de exemplu prin intermediul unui site web, într-un mod vizibil și bine evidențiat, prin intermediul pașaportului digital al produsului sau la punctul de vânzare, de exemplu în cazul în care producătorul este vânzătorul.
- (26) Pentru a încuraja repararea, Comisia ar trebui să creeze o platformă online europeană pentru reparare (denumită în continuare „platforma online europeană”). Platforma online europeană ar trebui să fie compusă din secțiuni naționale bazate pe o interfață online comună și să includă linkuri către platformele online naționale pentru reparare (denumite în continuare „platformele online naționale”) care îndeplinesc criteriile stabilite în prezenta directivă. În acest scop, Comisia ar trebui să dezvolte o interfață online comună pentru platforma online europeană. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie responsabilă de asigurarea mentenanței IT a interfeței online comune și să răspundă la întrebările tehnice sau de altă natură adresate de utilizatori cu privire la orice funcționare incorectă a platformei online europene. Platforma online europeană ar trebui să fie accesibilă gratuit consumatorilor. Aceasta ar trebui, de asemenea, să poată fi utilizată, după caz, de către vânzătorii de bunuri recondiționate și de cumpărătorii de bunuri defecte în vederea recondiționării sau de instrumentele complementare bazate pe piață, cum ar fi inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității. Statele membre ar trebui să utilizeze interfața online comună pentru a crea secțiunile lor naționale în cadrul platformei europene online, fie să înființeze sau să mențină, după caz, platforme online naționale care îndeplinesc criteriile prevăzute în prezenta directivă. Atunci când statele membre utilizează platforma online europeană, ar trebui să rămână la latitudinea lor să aleagă modul în care sunt introduse datele în secțiunile naționale, de exemplu prin auto-înregistrare, prin importul în masă de date din bazele de date existente cu consimțământul reparatorilor sau prin condiționarea înregistrării de o aprobare prealabilă. În cazul în care consideră că acest lucru este necesar, statele membre ar trebui să poată stabili condiții pentru accesarea secțiunilor naționale, cum ar fi îndeplinirea unor criterii referitoare la calificările profesionale sau demonstrarea respectării standardelor voluntare europene sau naționale aplicabile privind calitatea reparațiilor. Aceste condiții ar trebui să fie nediscriminatorii și conforme cu dreptul Uniunii. Statele membre care aleg să stabilească condiții de acces în secțiunile lor naționale ar trebui să beneficieze de șase luni suplimentare pentru ca secțiunea lor națională să devină operațională.
- (27) Unele state membre sau întreprinderi au investit resurse în dezvoltarea unor platforme online naționale pentru a promova repararea. Pentru a evita crearea unei sarcini administrative excesive și pentru a permite o flexibilitate adecvată, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată alege să mențină o platformă online națională existentă care îndeplinește cerințele prezentei directive. În cazul în care un stat membru menține sau înființează o platformă online națională, acesta nu ar trebui să fie obligat să înființeze o secțiune națională în cadrul platformei online europene sau să desemneze puncte de contact naționale. Statele membre ar trebui să aleagă între înființarea unei secțiuni naționale în cadrul platformei online europene sau înființarea unei platforme online naționale care să

⁽¹⁸⁾ Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).

îndeplinească condițiile prevăzute în prezenta directivă și să informeze Comisia cu privire la această alegere până la 31 iulie 2026. Aceste platforme online naționale vor fi accesibile prin intermediul unui link de pe platforma online europeană dacă sunt operaționale cel târziu de la 31 iulie 2027. Acestea ar putea fi platforme online private, publice sau realizate în parteneriat privat-public.

- (28) Platforma online europeană ar trebui să includă instrumente ușor de utilizat care să permită căutarea de reparatori în funcție de statul membru. Acest lucru i-ar ajuta pe consumatori să evalueze și să compare meritele diferiților furnizori de servicii de reparare, motivându-i astfel pe consumatori să opteze pentru reparare. Deși platforma online europeană urmărește să faciliteze căutarea de servicii de reparare în relațiile dintre întreprinderi și consumatori, pentru a promova consumul durabil, statele membre ar trebui să poată extinde sfera de cuprindere a secțiunii lor naționale din cadrul platformei online europene pentru a include vânzătorii de bunuri reconșionate, cumpărătorii de bunuri defecte în vederea reconșionării sau inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității, cum ar fi atelierelor de reparații de tip „repair cafe”.
- (29) Statele membre ar trebui să desemneze un reprezentant care să facă parte dintr-un grup de experți instituit de Comisie pentru a oferi consiliere cu privire la proiectarea și funcționarea platformei online europene, pentru a facilita coordonarea dintre Comisie și statele membre.
- (30) Statele membre ar trebui, de asemenea, să desemneze puncte de contact naționale responsabile de îndeplinirea sarcinilor legate de gestionarea secțiunii lor naționale. Punctele de contact naționale desemnate de statele membre ar trebui, după caz, să monitorizeze datele conșinute în secțiunea națională, cu scopul de a detecta, identifica și elimina informațiile nevalabile, în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (31) Comisia ar trebui să se asigure că platforma online europeană este ușor accesibilă consumatorilor și că le este accesibilă în mod gratuit. Platforma online europeană ar trebui să le permită consumatorilor să găsească servicii adecvate de reparare a bunurilor lor defecte și, după caz, vânzătorii de bunuri reconșionate, cumpărătorii de bunuri defecte în vederea reconșionării sau inițiative de reparare aflate sub responsabilitatea comunității, cum ar fi atelierelor de reparații de tip „repair cafe”. Consumatorii ar trebui să poată utiliza funcții de căutare pentru a filtra rezultatele în funcție de diferite caracteristici, cum ar fi categoriile de bunuri, disponibilitatea unor bunuri de înlocuire temporară, indicatorii de calitate și orice situație legată de reparare, inclusiv localizarea reparatorului și posibilitatea unei furnizări transfrontaliere de servicii. Platforma online europeană ar trebui să le fie accesibilă și consumatorilor vulnerabili, inclusiv persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii privind accesibilitatea.
- (32) Funcția de căutare bazată pe bunuri s-ar putea referi la tipul sau la marca bunurilor. Întrucât reparatorii nu pot cunoaște defectul specific înainte de formularea unei cereri de reparare, ar trebui să fie suficient ca aceștia să furnizeze pe platforma online europeană informații generice cu privire la elementele-cheie ale serviciilor lor de reparare pentru a le permite consumatorilor să decidă cu privire la oportunitatea reparației bunului în cauză, în special durata medie de finalizare a reparației, disponibilitatea unor bunuri de înlocuire temporară, locul în care consumatorul predă bunurile în vederea reparației și disponibilitatea unor servicii auxiliare. Reparatorii și, după caz, vânzătorii de bunuri reconșionate, cumpărătorii de bunuri defecte în vederea reconșionării sau inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității, cum ar fi atelierelor de reparații de tip „repair cafe” ar trebui încurajați să își actualizeze periodic informațiile pe platforma online europeană. Pentru a consolida încrederea consumatorilor în serviciile de reparare disponibile pe platforma online europeană, reparatorii ar trebui să fie în măsură să demonstreze că respectă anumite standarde de reparare.
- (33) Pentru a facilita obținerea formularului european de informații privind repararea, platforma online europeană ar trebui să includă posibilitatea consumatorilor de a-i solicita în mod direct acest formular reparatorului prin intermediul platformei online europene, în cazul în care reparatorul pune la dispoziție acest formular în mod voluntar.
- (34) Pentru a-i sensibiliza pe consumatori cu privire la platforma online europeană, Comisia și statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate, de exemplu, să semnaleze platforma online europeană pe site-urile web naționale conexe sau să desfășoare campanii de comunicare.
- (35) Statele membre ar trebui să asigure conformitatea deplină a legislațiilor lor naționale, inclusiv a celor prin care se transpune prezenta directivă, cu libertățile fundamentale de prestare de servicii și de stabilire, astfel cum sunt consacrate în tratate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere Directivei (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii (JO L 173, 9.7.2018, p. 25).

- (36) Statele membre ar trebui să ia cel puțin o măsură care promovează repararea. Astfel de măsuri ar putea avea un caracter financiar sau nefinanciar. Măsurile cu caracter nefinanciar ar putea include campaniile de informare, sprijinul acordat inițiativelor de reparare aflate sub responsabilitatea comunității prin intermediul unor mijloace directe, precum punerea la dispoziție de spații pentru laboratoare de reparații sau locurile de întâlnire, de exemplu în centre comunitare sau culturale. Măsurile cu caracter financiar ar putea include, de exemplu, punerea la dispoziție de bonuri pentru reparații sau de fonduri pentru reparații, sprijinirea sau crearea de platforme online locale sau regionale pentru reparații, organizarea sau finanțarea unor programe de formare pentru dobândirea de competențe speciale în domeniul reparării, precum și măsuri fiscale. În contextul măsurilor fiscale, atunci când acest lucru este aplicabil, în conformitate cu anexa III la Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽²⁰⁾, statele membre pot alege, după caz, să prevadă o cotă redusă a taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește prestarea de servicii de reparare a aparatelor de uz casnic, a încălțămintei și articolelor din piele, a îmbrăcămintei și țesăturilor folosite în gospodărie, inclusiv lucrări de reparare și modificare. În acest context, Comisia ar putea avea în vedere posibilitatea prezentării unei propuneri, dacă este cazul, de modificare a anexei III la directiva respectivă. Măsurile respective ar putea fi luate la nivel național, regional sau local. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei una sau mai multe măsuri luate pentru promovarea reparării, în vederea facilitării schimbului de bune practici. Comisia ar trebui să pună la dispoziția publicului informații cu privire la aceste măsuri.
- (37) Este necesar ca statele membre să stabilească sancțiuni pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să asigure punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (38) Comisia ar trebui să facă posibilă elaborarea unui standard european voluntar de calitate pentru serviciile de reparare, de exemplu prin încurajarea și facilitarea cooperării voluntare cu privire la un standard între întreprinderi, autoritățile publice și alte părți interesate, cum ar fi reparatorii independenți și inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității, sau prin emiterea unei cereri de standardizare către organizațiile europene de standardizare. Un standard european de calitate pentru serviciile de reparare ar putea spori încrederea consumatorilor în serviciile de reparare în întreaga Uniune. Un astfel de standard ar putea include aspecte care influențează deciziile consumatorilor privind reparațiile, precum timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea bunurilor de înlocuire temporară, asigurarea calității, cum ar fi o garanție comercială privind reparațiile, precum și disponibilitatea serviciilor auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul oferite de reparatori.
- (39) Dispozițiile de punere în aplicare prevăzute în prezenta directivă nu aduc atingere Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾.
- (40) Pentru a motiva consumatorii să aleagă repararea pentru a aduce în conformitate bunurile în cadrul răspunderii vânzătorului și, astfel, pentru a promova repararea, în cazul în care consumatorul alege repararea drept măsură corectivă pentru a aduce în conformitate bunurile, Directiva (UE) 2019/771 ar trebui să fie modificată pentru a prelungi perioada de răspundere contractuală cu 12 luni, care ar trebui să suplimenteze perioada rămasă de răspundere contractuală aferentă bunului. Această prelungire ar trebui să se aplice o singură dată. Cu toate acestea, statele membre ar putea stimula și mai mult recurgerea la reparare prin prevederea unor prelungiri suplimentare ale răspunderii vânzătorului în cazul în care are loc o nouă reparație. Statele membre ar putea, de asemenea, să introducă sau să mențină norme care să prelungească răspunderea vânzătorului în cazul reparării pentru perioade mai lungi de 12 luni. În conformitate cu Directiva (UE) 2019/771, în cazul în care se aplică prelungirea perioadei de răspundere contractuală, vânzătorul ar trebui să fie răspunzător pentru orice neconformitate care exista la momentul livrării bunurilor și care este constatată în cursul perioadei rămase de răspundere contractuală aferentă bunului, care include prelungirea. Prelungirea perioadei de răspundere contractuală nu ar trebui să aducă atingere drepturilor consumatorilor prevăzute în Directiva (UE) 2019/771. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității statelor membre de a introduce sau menține dispoziții care prevăd o prelungire pentru o durată mai mare a perioadei de răspundere contractuală numai pentru piesele reparate în conformitate cu Directiva (UE) 2019/771. Ținând seama de flexibilitatea prevăzută de Directiva (UE) 2019/771, statele membre care nu prevăd termene fixe pentru răspunderea vânzătorului sau prevăd doar un termen de prescripție pentru măsurile corective ar trebui să se asigure că perioada de răspundere a vânzătorului sau termenul de prescripție pentru măsurile corective în cazul reparării sunt cel puțin echivalente cu doi ani și 12 luni, ceea ce corespunde perioadei minime de răspundere a vânzătorului prevăzute în Directiva (UE) 2019/771 și prelungirii minime a perioadei respective în cazul reparării. Prelungirea perioadei de răspundere contractuală ar încuraja consumul durabil și ar contribui la o economie circulară.
- (41) Pentru a promova repararea în cadrul răspunderii vânzătorului, în interesul consumatorilor și în vederea protecției mediului, Directiva (UE) 2019/771 ar trebui, de asemenea, să fie modificată pentru a introduce o nouă obligație de a informa consumatorul cu privire la dreptul de a alege între reparare și înlocuire, precum și cu privire la prelungirea

⁽²⁰⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

perioadei de răspundere contractuală în cazul în care consumatorul alege repararea, sporind astfel gradul de conștientizare cu privire la cele două posibilități și cu privire la avantajul pe care îl prezintă alegerea reparării. Această cerință privind informarea ar încuraja consumul durabil și ar contribui la o economie circulară.

- (42) Pentru a sprijini consumatorii și a stimula recurgerea la reparare, vânzătorul ar putea, în funcție de particularitățile categoriei relevante de bunuri, să împrumute consumatorului un bun de înlocuire, în cazul în care reparația nu este finalizată într-un termen rezonabil sau fără inconveniente semnificative. Acest bun de înlocuire ar putea fi și un bun reconștit. În orice caz, bunul de înlocuire împrumutat temporar consumatorului ar trebui să fie gratuit. În plus, vânzătorul ar trebui chiar și în acest caz să efectueze repararea într-un termen rezonabil. Furnizarea unui bun cu titlu de împrumut pe durata reparării poate evita inconveniente semnificative pentru consumator, însă nu poate justifica o durată excesiv de lungă a reparării. În plus, în cazul în care înlocuirea reprezintă o măsură corectivă și are loc la cererea consumatorului, vânzătorul i-ar putea furniza acestuia un bun reconștit.
- (43) Pentru a permite asigurarea respectării normelor prevăzute în prezenta directivă prin intermediul acțiunilor în reprezentare, este necesară modificarea anexei I la Directiva (UE) 2020/1828. Pentru ca autoritățile competente desemnate de statele lor membre să coopereze și să își coordoneze acțiunile între ele și cu Comisia pentru a asigura respectarea normelor prevăzute în prezenta directivă, este necesară modificarea anexei la Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾.
- (44) Pentru a le permite operatorilor economici să se adapteze, ar trebui să fie introduse dispoziții tranzitorii privind aplicarea anumitor articole din prezenta directivă. Modificarea Directivei (UE) 2019/771 ar trebui să se aplice numai contractelor de vânzare încheiate după 31 iulie 2026, pentru a asigura securitatea juridică și pentru a oferi vânzătorilor suficient timp pentru a se adapta la măsurile corective modificate în ceea ce privește repararea și înlocuirea.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²³⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită, împreună cu notificarea dispozițiilor de transpunere, unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din dispozițiile de transpunere în dreptul intern. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (46) Promovarea reparării bunurilor achiziționate de consumatori, cu scopul de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului și a consumatorilor, nu poate fi realizată în mod satisfăcător de către statele membre. Este probabil ca normele naționale obligatorii recent adoptate care promovează consumul durabil prin repararea defectelor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2019/771 să fie diferite și să conducă la fragmentarea pieței interne. Statele membre nu pot modifica normele complet armonizate privind defectele care țin de răspunderea vânzătorului prevăzute în Directiva (UE) 2019/771. Având în vedere amploarea și efectele sale, obiectivul prezentei directive poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, prin intermediul unor norme comune pe deplin armonizate care să promoveze repararea în cadrul și în afara răspunderii vânzătorului stabilite în Directiva (UE) 2019/771. Prin urmare, Uniunea poate să adopte măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (47) Prezenta directivă respectă drepturile și libertățile fundamentale și urmărește să asigure respectarea deplină, în special, a articolelor 16, 26, 37, 38 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Aceasta contribuie la îmbunătățirea calității mediului în conformitate cu articolul 37 din Cartă prin promovarea consumului durabil de bunuri și, astfel, prin reducerea impactului negativ asupra mediului cauzat de eliminarea prematură a unor bunuri viabile. Prezenta directivă asigură respectarea deplină a articolului 38 privind protecția consumatorilor prin consolidarea drepturilor consumatorilor în ceea ce privește defectele care survin sau sunt constatate în afara răspunderii vânzătorului în temeiul Directivei (UE) 2019/771. De asemenea, aceasta asigură respectarea libertății de a desfășura o activitate comercială în conformitate cu articolul 16 din Cartă, protejând

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽²³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

libertatea contractuală și încurajând dezvoltarea serviciilor de reparare pe piața internă. Prezenta directivă contribuie la integrarea persoanelor cu handicap în conformitate cu articolul 26 din Cartă prin facilitarea accesului persoanelor cu handicap la platforma online europeană. Prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a articolului 47 din Cartă privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil prin asigurarea unor mijloace eficiente de executare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect, scop și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme comune care consolidează dispozițiile referitoare la repararea bunurilor, cu scopul de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a mediului.
- (2) Prezenta directivă se aplică reparării bunurilor achiziționate de consumatori în cazul existenței unui defect al bunurilor care survine sau este constatat în afara răspunderii vânzătorului prevăzute la articolul 10 din Directiva (UE) 2019/771.
- (3) Articolele 5 și 6 se aplică numai bunurilor pentru care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II și numai în măsura în care respectivele cerințe sunt aplicabile.
- (4) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei (UE) 2018/958.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „consumator” înseamnă „consumator” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/771;
2. „reparator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în legătură cu activitatea sa comercială, industrială, meșteșugărească sau profesională, furnizează un serviciu de reparare, inclusiv producătorii și vânzătorii care furnizează servicii de reparare și furnizorii de servicii de reparare, indiferent dacă sunt independenți sau afiliați acestor producători sau vânzători;
3. „reparare” înseamnă „reparare” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 20 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
4. „vânzător” înseamnă „vânzător” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Directiva (UE) 2019/771;
5. „producător” înseamnă „producător” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 42 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
6. „reprezentant autorizat” înseamnă „reprezentant autorizat” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 43 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
7. „importator” înseamnă „importator” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 44 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
8. „distribuitor” înseamnă „distribuitor” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 45 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
9. „bunuri” înseamnă „bunuri” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2019/771, cu excepția apei, a gazului și a energiei electrice;
10. „recondiționare” înseamnă „recondiționare” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2024/1781;
11. „cerințe privind potențialul de reparare” înseamnă cerințele prevăzute de actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II care permit repararea unui bun, inclusiv cerințele privind sporirea ușurinței dezasamblării și cerințele privind accesul la piese de schimb, informații și instrumente legate de reparare aplicabile bunurilor sau unor componente specifice ale bunurilor;

12. „suport durabil” înseamnă „suport durabil” în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Directiva (UE) 2019/771.

Articolul 3

Nivelul de armonizare

Statele membre nu mențin și nu introduc în dreptul lor național dispoziții diferite de cele prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 4

Formularul european de informații privind repararea

(1) Reparatorii pot pune la dispoziția consumatorului formularul european de informații privind repararea prevăzut în anexa I. Formularul european de informații privind repararea este pus la dispoziție pe un suport durabil și într-un termen rezonabil, cuprins între momentul solicitării și momentul în care consumatorul își asumă obligații în temeiul unui contract de prestare de servicii de reparare.

(2) Formularul european de informații privind repararea este pus la dispoziție în mod gratuit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care este necesar un serviciu de diagnosticare, inclusiv o examinare fizică sau la distanță, pentru a identifica natura defectului și tipul de reparație și pentru a estima prețul reparației, reparatorul îi poate solicita consumatorului să plătească costurile necesare pentru efectuarea acest serviciu.

Fără a aduce atingere Directivei 2011/83/UE, reparatorul informează consumatorul cu privire la costurile serviciului de diagnosticare.

(4) Formularul european de informații privind repararea precizează următoarele condiții de reparare, într-un mod clar și ușor de înțeles:

- (a) identitatea reparatorului;
- (b) adresa geografică la care este stabilit reparatorul, precum și numărul de telefon și adresa de e-mail ale reparatorului și, dacă sunt disponibile, alte mijloace de comunicare online care îi permit consumatorului să contacteze și să comunice cu reparatorul într-un mod rapid, eficient și accesibil;
- (c) bunul care urmează să fie reparat;
- (d) natura defectului și tipul de reparație sugerat;
- (e) prețul sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil, modul de calcul al prețului și prețul maxim al reparației;
- (f) timpul necesar pentru finalizarea reparației;
- (g) disponibilitatea unor bunuri de înlocuire temporară pe durata reparației și costurile înlocuirii temporare, dacă este cazul, pentru consumator;
- (h) locul în care consumatorul predă bunul pentru reparare;
- (i) dacă este cazul, disponibilitatea serviciilor auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul, oferite de reparator și costurile detaliate ale acestor servicii, dacă este cazul, pentru consumator;
- (j) perioada de valabilitate a formularului european de informații privind repararea;
- (k) alte informații, dacă este cazul.

(5) Reparatorul nu modifică condițiile de reparare precizate în formularul european de informații privind repararea pentru o perioadă de 30 de zile calendaristice de la data la care formularul respectiv a fost pus la dispoziția consumatorului. Reparatorul și consumatorul pot stabili de comun acord o perioadă mai lungă de valabilitate a formularului european de informații privind repararea. În cazul în care consumatorul acceptă, în cursul perioadei de valabilitate, condițiile stabilite în formularul european de informații privind repararea, reparatorul este obligat să efectueze serviciul de reparare în conformitate cu aceste condiții.

(6) În cazul în care reparatorul a pus la dispoziția consumatorului un formular european de informații privind repararea complet și exact, se consideră că reparatorul a îndeplinit următoarele cerințe:

- (a) cerințele de informare privind principalele caracteristici ale serviciului de reparare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/83/UE și la articolul 22 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾;
- (b) cerințele de informare privind identitatea și datele de contact ale reparatorului prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) și la articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2011/83/UE, la articolul 22 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/123/CE și la articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾;
- (c) cerințele de informare privind prețul prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) și la articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2011/83/UE și la articolul 22 alineatul (1) litera (i) și alineatul (3) litera (a) din Directiva 2006/123/CE;
- (d) cerințele de informare privind modalitățile de executare și timpul necesar pentru efectuarea serviciului de reparare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (d) și la articolul 6 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2011/83/UE.

Articolul 5

Obligația de reparare

(1) Statele membre se asigură că, la cererea consumatorului, producătorul repară bunurile pentru care sunt prevăzute cerințe privind potențialul de reparare în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II, în măsura în care respectivele cerințe sunt aplicabile. Producătorul nu este obligat să repare aceste bunuri în cazul în care repararea este imposibilă. Producătorul poate subcontracta repararea pentru a-și îndeplini obligația de reparare.

(2) Repararea prevăzută la alineatul (1) se efectuează în următoarele condiții:

- (a) repararea se efectuează fie gratuit, fie în schimbul unui preț rezonabil;
- (b) repararea se efectuează într-un termen rezonabil de la momentul la care producătorul a intrat fizic în posesia bunului, a primit bunul sau i s-a dat acces la bun de către consumator;
- (c) producătorul îi poate furniza consumatorului cu titlu de împrumut un bun de înlocuire, gratuit sau în schimbul unei sume rezonabile, pe durata reparării; și
- (d) în cazurile în care repararea este imposibilă, producătorul îi poate oferi consumatorului un bun reconșionat.

(3) În cazul în care producătorul obligat să efectueze repararea în temeiul alineatului (1) este stabilit în afara Uniunii, reprezentantul său autorizat în Uniune îndeplinește obligația care îi revine producătorului. În cazul în care producătorul nu are un reprezentant autorizat în Uniune, importatorul bunului în cauză îndeplinește obligația care îi revine producătorului. În cazul în care nu există niciun importator, distribuitorul bunului în cauză îndeplinește obligația care îi revine producătorului. Reprezentantul autorizat, importatorul și distribuitorul pot subcontracta repararea pentru a-și îndeplini obligația de reparare.

(4) Producătorii care pun la dispoziție piese de schimb și instrumente pentru bunurile care fac obiectul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II oferă aceste piese de schimb și instrumente la un preț rezonabil care nu descurajează recurgerea la reparare.

(5) Producătorii sau, după caz, reprezentanții autorizați, importatorii sau distribuitorii care au o obligație de reparare în temeiul prezentului articol se asigură că consumatorii pot avea acces, prin intermediul unui site web cu acces liber, la informații privind prețurile orientative care sunt percepute pentru repararea în condiții obișnuite a bunurilor care fac obiectul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II.

⁽²⁴⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

⁽²⁵⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

(6) Producătorii nu utilizează nicio clauză contractuală și nicio tehnică legată de hardware sau de software care să împiedice repararea bunurilor ce fac obiectul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de factori legitimi și obiectivi, printre care se numără protecția drepturilor de proprietate intelectuală în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern. În special, producătorii nu împiedică utilizarea de către reparatorii independenți a pieselor de schimb originale sau de ocazie, a pieselor de schimb compatibile și a pieselor de schimb obținute prin imprimare 3D, atunci când respectivele piese de schimb sunt conforme cu cerințele prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, cum ar fi cerințele privind siguranța produselor, sau cu drepturile de proprietate intelectuală. Prezentul alineat nu aduce atingere cerințelor specifice prevăzute de actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa II și nici dreptului Uniunii sau dreptului intern care asigură protecția drepturilor de proprietate intelectuală.

(7) Producătorii nu refuză să repare bunurile care fac obiectul actelor juridice ale Uniunii enumerate în anexa II exclusiv pentru motivul că o reparație anterioară a fost efectuată de alți reparatori sau de alte persoane.

(8) Fără a aduce atingere obligației de reparare prevăzute de prezentul articol, consumatorii îi pot solicita să efectueze repararea oricărui reparator pe care îl aleg.

(9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa II prin actualizarea listei actelor juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind potențialul de reparare din perspectiva evoluțiilor în materie de reglementare. Comisia adoptă aceste acte delegate fără întârzieri nejustificate după publicarea actului juridic al Uniunii în cauză și în termen de cel mult 12 luni de la respectiva publicare.

Articolul 6

Informații privind obligația de reparare

Statele membre se asigură că producătorul sau, după caz, reprezentantul autorizat, importatorul sau distribuitorul pun gratuit la dispoziție, cel puțin pe întreaga durată a obligației lor de reparare prevăzute la articolul 5, informații privind serviciile lor de reparare, într-un mod ușor accesibil, clar și ușor de înțeles.

Articolul 7

Platforma online europeană pentru reparare

(1) Se înființează o platformă online europeană pentru reparare (denumită în continuare „platforma online europeană”) pentru a le permite consumatorilor să găsească reparatori și, după caz, vânzători de bunuri recondiționate, cumpărători de bunuri defecte în vederea recondiționării sau inițiative de reparare aflate sub responsabilitatea comunității. Platforma online europeană este compusă din secțiuni naționale care utilizează interfața online comună și include linkuri către platformele online naționale pentru reparare menționate la alineatul (3) (denumite în continuare „platformele online naționale”).

(2) Până la 31 iulie 2027, Comisia dezvoltă interfața online comună pentru platforma online europeană. Această interfață online comună este conformă cu cerințele prevăzute la alineatul (6) și este disponibilă în toate limbile oficiale ale Uniunii. Comisia asigură ulterior mentenanța tehnică a interfeței online comune.

(3) Statele membre utilizează interfața online comună menționată la alineatul (2) pentru secțiunile lor naționale. Cu toate acestea, statele membre care au cel puțin o platformă online națională, publică sau privată, care acoperă întregul lor teritoriu și care respectă dispozițiile prevăzute la alineatul (6) nu sunt obligate să înființeze o secțiune națională în cadrul platformei online europene. În loc de aceasta, platforma online europeană trebuie să includă linkuri către platformele online naționale. Statele membre se asigură că platformele lor online naționale devin operaționale până la 31 iulie 2027.

(4) Statele membre pot extinde sfera de cuprindere a secțiunii lor naționale din cadrul platformei online europene sau, după caz, a platformei lor online naționale pentru a include nu numai reparatorii, ci și vânzătorii de bunuri care au făcut obiectul recondiționării, cumpărătorii de bunuri defecte în vederea recondiționării sau inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității.

(5) Utilizarea secțiunilor naționale și a platformelor online naționale din cadrul platformei online europene este gratuită pentru consumatori. Înregistrarea este voluntară pentru reparatori și, după caz, pentru vânzătorii de bunuri care au făcut obiectul recondiționării și pentru cumpărătorii de bunuri defecte în vederea recondiționării sau pentru inițiativele de reparare aflate sub responsabilitatea comunității.

- (6) Secțiunile naționale care utilizează interfața online comună și platformele online naționale:
- (a) includ funcții de căutare privind bunurile, localizarea serviciilor de reparare, inclusiv o funcție bazată pe localizarea pe hartă, furnizarea transfrontalieră de servicii, condițiile de reparare, inclusiv timpul necesar pentru finalizarea reparației, disponibilitatea unor bunuri de înlocuire temporară și locul în care consumatorul predă bunurile în vederea reparației, disponibilitatea și condițiile furnizării serviciilor auxiliare, inclusiv demontarea, instalarea și transportul, oferite de reparatori, precum și standardele europene sau naționale privind calitatea reparațiilor aplicabile;
  - (b) includ, după caz, o funcție de căutare care permite găsirea vânzătorilor de bunuri care au făcut obiectul reconstrucției, a cumpărătorilor de bunuri defecte în vederea reconstrucției sau a inițiativelor de reparare aflate sub responsabilitatea comunității;
  - (c) permit consumatorilor să solicite formularul european de informații privind repararea reparatorilor care îl oferă;
  - (d) permit actualizarea periodică a informațiilor de contact și a serviciilor de către reparatori;
  - (e) permit reparatorilor să indice faptul că respectă standardele de calitate ale Uniunii sau naționale aplicabile;
  - (f) permit accesarea prin intermediul site-urilor web naționale conectate la portalul digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾;
  - (g) asigură accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități; și
  - (h) pun la dispoziție formulare de contact pentru ca utilizatorii să raporteze problemele tehnice legate de funcționarea platformei online europene, precum și inexactitățile referitoare la informațiile furnizate de reparatori și, după caz, de vânzătorii de bunuri care au făcut obiectul reconstrucției, de cumpărătorii de bunuri defecte în vederea reconstrucției sau de inițiativile de reparare aflate sub responsabilitatea comunității.
- (7) Platforma online europeană permite colectarea de date fără caracter personal referitoare la funcționarea secțiunilor naționale.
- (8) Statele membre și Comisia iau măsurile adecvate pentru a informa consumatorii, operatorii economici relevanți și vânzătorii cu privire la disponibilitatea platformei online europene.

Articolul 8

Grupul de experți

Comisia înființează un grup de experți compus din reprezentanți ai tuturor statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei. Sarcina grupului de experți este de a oferi consiliere Comisiei cu privire la proiectarea și funcționarea platformei online europene și a secțiunilor naționale din cadrul acesteia.

Articolul 9

Punctele de contact naționale

- (1) Până la 31 iulie 2026, statele membre informează Comisia cu privire la:
- (a) punctul de contact național pe care l-au desemnat pentru platforma online europeană; sau
  - (b) platformele online naționale pe care le-au înființat sau pe care le vor înființa în conformitate cu articolul 7 alineatul (3).
- (2) Până la 31 iulie 2026, statele membre care utilizează secțiunile naționale din cadrul platformei online europene pot adopta, în conformitate cu dreptul Uniunii, condiții de acces la secțiunea lor națională pentru înregistrarea reparatorilor și, după caz, a vânzătorilor de bunuri care au făcut obiectul reconstrucției, a cumpărătorilor de bunuri defecte în vederea reconstrucției și a inițiativelor de reparare aflate sub responsabilitatea comunității. Aceste condiții pot prevedea, în special, aprobarea prealabilă a înregistrării în cadrul secțiunii naționale de către punctul de contact național sau cerințe privind calificările profesionale. Aceste state membre informează Comisia, până la data respectivă, cu privire la orice condiții de acces pe care le-au adoptat.

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

(3) Statele membre care utilizează secțiunile naționale din cadrul platformei online europene și care aplică condițiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se asigură că secțiunea lor națională este operațională în termen de șase luni de la data la care Comisia furnizează interfața online comună prevăzută la articolul 7 alineatul (2).

(4) Punctului de contact național îi revin următoarele sarcini:

- (a) furnizarea accesului la secțiunea lor națională în vederea înregistrării reparatorilor și, după caz, a vânzătorilor de bunuri care au făcut obiectul recondiționării, a cumpărătorilor de bunuri defecte în vederea recondiționării și a inițiativelor de reparare aflate sub responsabilitatea comunității;
- (b) asigurarea respectării oricăror condiții de acces stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (2); și
- (c) oferirea de asistență Comisiei cu privire la funcționarea secțiunilor naționale din cadrul platformei online europene.

Articolul 10

Măsuri privind microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii

Atunci când este cazul, Comisia adoptă orientări pentru a ajuta în special microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii să îndeplinească cerințele și obligațiile prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 11

Asigurarea respectării normelor

- (1) Statele membre se asigură că există mijloace adecvate și eficiente pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.
- (2) Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispoziții care permit unuia sau mai multora dintre următoarele organisme, astfel cum sunt stabilite potrivit dreptului intern, să acționeze în fața instanțelor judecătorești sau a organelor administrative competente ale statelor membre, în temeiul dreptului intern, pentru a asigura aplicarea dispozițiilor naționale care transpun prezenta directivă:
  - (a) organismele publice sau reprezentanții acestora;
  - (b) organizațiile care au un interes legitim în ceea ce privește protecția consumatorilor sau a mediului;
  - (c) organizațiile profesionale care au un interes legitim să acționeze.

Articolul 12

Informarea consumatorilor

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura faptul că informațiile privind drepturile consumatorilor prevăzute de prezenta directivă și cele privind mijloacele de asigurare a respectării acestor drepturi sunt puse la dispoziția consumatorilor, inclusiv pe site-urile web naționale conectate la portalul digital unic instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724.

Articolul 13

Măsuri ale statelor membre care promovează repararea

- (1) Statele membre iau cel puțin o măsură care promovează repararea.
- (2) Până la 31 iulie 2029, statele membre notifică Comisiei una sau mai multe măsuri luate în temeiul alineatului (1). Comisia pune la dispoziția publicului informațiile privind măsurile notificate de statele membre.

Articolul 14

Caracterul obligatoriu

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă, nu este obligatoriu pentru consumator niciun acord de natură contractuală care, în detrimentul consumatorului, exclude aplicarea dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă, derogă de la acestea sau le modifică efectele.
- (2) Prezenta directivă nu îi interzice reparatorului să ofere consumatorului condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.

Articolul 15

Sanctiuni

Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul articolelor 4, 5 și 6 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei până la 31 iulie 2026 și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 16

Modificarea Directivei (UE) 2019/771

Directiva (UE) 2019/771 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) respectă cantitatea și dețin calitățile și alte caracteristici, inclusiv în materie de durabilitate, potențial de reparare, funcționalitate, compatibilitate și securitate, care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor și ținând seama de orice declarație publică făcută de vânzător sau în numele acestuia sau de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzații, inclusiv de către producător, mai ales în anunțuri publicitare sau pe etichetă.”

2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul în care, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), repararea are loc ca măsură corectivă pentru a aduce bunurile în conformitate, perioada de răspundere contractuală se prelungește o singură dată cu 12 luni.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre pot menține sau introduce termene mai lungi decât cele menționate la alineatele (1), (2) și (2a).”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Statele membre care, în conformitate cu alineatul (3) sau cu alineatul (5), nu prevăd termene fixe pentru răspunderea vânzătorului sau prevăd doar un termen de prescripție pentru măsurile corective pot deroga de la alineatul (2a), cu condiția să se asigure că răspunderea vânzătorului sau termenul de prescripție pentru măsurile corective în cazul reparării este cel puțin echivalent cu trei ani.”

3. La articolul 13, se introduce următorul alineat:

„(2a) Înainte să furnizeze măsura corectivă pentru a aduce bunurile în conformitate, vânzătorul informează consumatorul cu privire la dreptul acestuia din urmă de a alege între reparare și înlocuire, precum și cu privire la eventuala prelungire a perioadei de răspundere contractuală, prevăzută la articolul 10 alineatul (2a).”

4. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Reparațiile sau înlocuirile se efectuează:

(a) fără costuri;

(b) într-un termen rezonabil din momentul în care vânzătorul a fost informat de către consumator cu privire la neconformitate;

(c) fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, ținând seama de natura bunurilor și de scopul pentru care consumatorul a solicitat bunurile în cauză.

În timpul reparării, în funcție de particularitățile categoriei relevante de bunuri, în special de nevoia consumatorului de a dispune permanent de bunurile respective, vânzătorul îi poate furniza consumatorului gratuit un bun de înlocuire, inclusiv un bun recondiționat, cu titlul de împrumut.

La cererea explicită a consumatorului, vânzătorul îi poate furniza un bun recondiționat pentru a-și îndeplini obligația de înlocuire a bunului.”

Articolul 17

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct:

„69. Directiva (UE) 2024/1799 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828 (JO L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj>).”

Articolul 18

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2394

În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 se adaugă următorul punct:

„29. Directiva (UE) 2024/1799 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828 (JO L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj>).”

Articolul 19

Rapoartele Comisiei și reexaminarea

(1) Până la 31 iulie 2031, Comisia prezintă un raport privind aplicarea prezentei directive. Raportul evaluează contribuția prezentei directive, în special cea a articolelor 5 și 16, la promovarea reparării pe piața internă, inclusiv a reparării bunurilor care fac obiectul unor cerințe privind potențialul de reparare în afara garanției legale, și măsura în care consumatorii aleg repararea în cadrul garanției legale, precum și impactul acesteia asupra întreprinderilor și consumatorilor.

(2) Raportul evaluează, de asemenea, eficacitatea stimulentele pentru alegerea reparării, inclusiv prelungirea garanției legale, precum și necesitatea de a promova garanții comerciale în ceea ce privește serviciile de reparare și de a adopta norme referitoare la răspunderea reparatorilor pentru reparații.

(3) În ceea ce privește articolul 7, raportul evaluează eficacitatea platformei online europene pe baza informațiilor privind numărul de furnizori de servicii de reparare activi și numărul de consumatori care au accesat platforma online europeană.

(4) Comisia prezintă raportul Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

(5) Nivelul de armonizare necesar pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile de pe piața internă, inclusiv convergența și divergențele dintre legislațiile naționale ale statelor membre care transpun prezenta directivă, în special în ceea ce privește perioadele de răspundere contractuală, se evaluează în contextul reexaminării prevăzute la articolul 25 din Directiva (UE) 2019/771.

Articolul 20

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (9) se conferă Comisiei pentru o perioadă de șase ani de la 31 august 2024. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani. Delegarea de competențe se prelungeste tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (9) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (9) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 21

Dispoziții tranzitorii

Articolul 16 din prezenta directivă nu se aplică contractelor de vânzare încheiate înainte de 31 iulie 2026.

Articolul 22

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la 31 iulie 2026. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 31 iulie 2026.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 iunie 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

M. MICHEL

ANEXA I

FORMULAR EUROPEAN DE INFORMAȚII PRIVIND REPARAREA

Partea I

Identitatea și datele de contact ale reparatorului care prestează serviciul de reparare

Reparator	[Identitate]
Adresă	[Adresa geografică folosită de consumator]
Număr de telefon	
Adresă de e-mail	
În cazul în care sunt furnizate de reparator, alte mijloace de comunicare online, care îi permit consumatorului să îl contacteze pe reparator și să comunice rapid și eficient cu acesta	

Partea II

Informații privind serviciul de reparare

Bunul care urmează să fie reparat	[Identificarea bunului]
Natura defectului	[Descrierea defectului]
Tipul de reparație sugerat	[Ce fel de măsuri vor fi luate pentru repararea defectului]
Prețul reparației sau, dacă acesta nu poate fi calculat, metoda de calcul aplicabilă și prețul maxim al reparației	[Suma totală sau, dacă nu este posibil, metoda de calcul și plafonul pentru serviciul de reparare, în EUR/monedă națională]
Timpu pentru finalizarea reparației	[Termenul în care reparatorul se angajează să efectueze serviciul, în zile]
Disponibilitatea unor bunuri de înlocuire temporară	[Un bun de înlocuire temporară înseamnă că consumatorul va primi un bun echivalent pentru a fi utilizat pe durata reparației; reparatorul trebuie să indice „Da” sau „Nu”]
Dacă s-a ales „Da”, a se indica costurile corespunzătoare, dacă este cazul:	[În EUR/moneda națională]
Locul de predare a bunurilor	[Locul în care consumatorul predă bunurile în vederea reparării]
Dacă este cazul, disponibilitatea serviciilor auxiliare	[A se indica dacă și în ce măsură se oferă servicii auxiliare, cum ar fi demontarea, instalarea și transportul, sau „Niciunul”, dacă nu se oferă niciun serviciu auxiliar pentru reparația în cauză]
Dacă s-a ales „Da”, a se indica costurile corespunzătoare, dacă este cazul:	[În EUR/monedă națională, pentru fiecare serviciu oferit]
Perioada de valabilitate a formularului european de informații privind repararea	[Perioadă de valabilitate de cel puțin 30 de zile]
Alte informații, dacă este cazul	

Indicațiile dintre parantezele pătrate furnizează explicații pentru reparator și trebuie să fie înlocuite cu informațiile corespunzătoare.

ANEXA II

LISTA ACTELOR JURIDICE ALE UNIUNII CARE STABILESC CERINȚE PRIVIND POTENȚIALUL DE REPARARE

1. În ceea ce privește mașinile de spălat rufe de uz casnic și mașinile de spălat și uscat rufe de uz casnic, Regulamentul (UE) 2019/2023 al Comisiei ⁽¹⁾
2. În ceea ce privește mașinile de spălat vase de uz casnic, Regulamentul (UE) 2019/2022 al Comisiei ⁽²⁾
3. În ceea ce privește aparatele frigorifice, Regulamentul (UE) 2019/2019 al Comisiei ⁽³⁾
4. În ceea ce privește afișajele electronice, Regulamentul (UE) 2019/2021 al Comisiei ⁽⁴⁾
5. În ceea ce privește echipamentele de sudură, Regulamentul (UE) 2019/1784 al Comisiei ⁽⁵⁾
6. În ceea ce privește aspiratoarele, Regulamentul (UE) nr. 666/2013 al Comisiei ⁽⁶⁾
7. În ceea ce privește serverele și produsele pentru stocarea datelor, Regulamentul (UE) 2019/424 al Comisiei ⁽⁷⁾
8. În ceea ce privește telefoanele mobile, telefoanele fără fir și tabletele de tip „slate”, Regulamentul (UE) 2023/1670 al Comisiei ⁽⁸⁾
9. În ceea ce privește uscătoarele de rufe de uz casnic cu tambur, Regulamentul (UE) 2023/2533 al Comisiei ⁽⁹⁾
10. În ceea ce privește bunurile care conțin baterii pentru mijloacele de transport ușoare, Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2023 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile mașinilor de spălat rufe de uz casnic și mașinilor de spălat și uscat rufe de uz casnic în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1015/2010 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 285).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2019/2022 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile mașinilor de spălat vase de uz casnic în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1016/2010 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 267).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2019/2019 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile aparatelor frigorifice în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 643/2009 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 187).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/2021 al Comisiei din 1 octombrie 2019 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile afișajelor electronice în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1275/2008 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 642/2009 al Comisiei (JO L 315, 5.12.2019, p. 241).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/1784 al Comisiei din 1 octombrie 2019 pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile echipamentelor de sudură în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 272, 25.10.2019, p. 121).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 666/2013 al Comisiei din 8 iulie 2013 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică pentru aspiratoare (JO L 192, 13.7.2013, p. 24).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/424 al Comisiei din 15 martie 2019 de stabilire a unor cerințe de proiectare ecologică pentru servere și produse pentru stocarea datelor în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 617/2013 al Comisiei (JO L 74, 18.3.2019, p. 46).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2023/1670 al Comisiei din 16 iunie 2023 de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru telefoane inteligente, alte telefoane mobile decât cele inteligente, telefoane fără fir și tablete de tip „slate” în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/826 al Comisiei (JO L 214, 31.8.2023, p. 47).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2023/2533 al Comisiei din 17 noiembrie 2023 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile uscătoarelor de rufe de uz casnic cu tambur, de modificare a Regulamentului (UE) 2023/826 al Comisiei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 932/2012 al Comisiei (JO L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj>).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).